

Nagin Ravands tale ved arrangementet "Menneskerettighedstaler i Operaen"

Taler

Nagin Ravand
Stifter og direktør, Global

Dato

9. december 2024

Sted

Operaens foyer,
Ekvipagemestervej 10, 1438
København K

Omstændigheder

Talen blev holdt ved Røst og Institut for Menneskerettigheders arrangement i Operaen, hvor 10 unge mennesker holdt tale om menneskerettigheder.

1 En fodboldspiller løber på banen. Hun kæmper for hvert mål, hver bold, med al den passion og dedikation, hun har i sig. Publikum jubler. Hendes trænere kalder hende ambitiøs, konkurrencedygtig – en inspiration.

5 Den her spiller var 10-årige mig. En lille korthåret pige, der var flygtet fra Afghanistan, og som var fast besluttet på at erobre verden, og kræve alt det tilbage, som livet i Afghanistan ville have nægtet hende.

Men noget ændrede sig. Ikke mit talent, ikke min dedikation, og ikke min
10 kærlighed til sporten. Nej, det eneste, der ændrede sig, var et enkelt tørklæde, som jeg frivilligt valgte at bære som 16-årig. Min hijab, mit tørklæde.

Et valg, der for mig betyder styrke, standhaftighed og stolthed - men som for alle andre, blot betyder at de slipper for at blive fanget i mit hår under en tackling.

15

I stedet blev det en linse, hvorigennem de pludselig så mig anderledes – ikke som den spiller, de kendte, men som en fremmed, de ikke forstod. Og pludselig, var jeg ikke længere en ambitiøs spiller. Jeg var en "aggressiv muslim".

20 De samme træk, der engang blev beundret – min styrke, min vilje, mit mod – blev nu tolket som truende. Jeg gik fra at være en inspiration til en undtagelse. Fra en, man heppede på, til en, man undgik.

Jeg har spillet fodbold hele mit liv. På banen føler jeg mig stærk, levende og fri.

25 Men det er som om, jeg kun må føle mig fri, hvis jeg passer ind i en bestemt

kasse og en bestemt forventning – som om, min frihed kun er acceptabel, hvis den ser ud som alle andres.

30 For nogle mennesker var min hijab ikke bare en del af mig – det var en barriere for dem. Min baggrund, en undskyldning. Og mit køn, et problem.

Det, der burde have været en arena for fællesskab og glæde, blev til en kampplads for fordomme. Hættemåge. Terrorist. Abe. Få ord, blandt mange,
35 der sårede - også i dag. Blikke, der dømte - også i dag. Stilhed, der talte højere end nogen råb - også i dag.

Når vi ser racisme og diskrimination på banen, ser vi ikke bare en krænkelse af reglerne – vi ser en krænkelse af menneskeligheden. Det handler ikke kun om
40 sport. Det handler om at tage nogens ret til at høre til, og være dem de er. Bag hvert et menneske, er et uforløst potentiale, der kan berige os alle, hvis vi giver plads til det.

FN's Verdenserklæring om Menneskerettigheder siger, at vi alle er født frie og
45 lige i værdighed og rettigheder. Det betyder, at ingen bør stå alene, hverken på banen eller i livet. Men i dag står alt for mange alene. De står og ser til, mens andre spiller spillet, de også skulle have været en del af.

En fodboldbane burde være en plads, hvor vi mødes som ligeværdige. Men alt
50 for ofte bliver den til en mur – en mur mellem dem, der bliver inkluderet, og dem, der bliver ekskluderet.

Tænk over det. Hvordan ville du have det, hvis du blev dømt, før du
overhovedet fik lov at prøve? Hvis din passion blev stoppet, og dit potentiale
55 blev begrænset, af noget så fremmede som fordomme?

Vi kan vælge at ændre det. Vi kan vælge at bryde barriererne og bygge broer i stedet. Vi kan starte i dag – her og nu.

60 Vi kan vælge at gøre sport til en arena, hvor vi fejrer vores forskelligheder. Hvor hver spiller, uanset hudfarve, religion, baggrund eller påklædning, føler sig velkommen – fordi vi er her og vi står op for dem.

Det som vi alle kan lære af fodbold og foreningslivet, er vigtigheden af

70 mangfoldighed på et hold. Ingen vinder med 11 spillere, der ligner hinanden og som kan det samme - fordi forskellige positioner kræver forskellige kompetencer. Derfor er mangfoldighed ikke bare en mulighed – men en nødvendighed. Mangfoldighed er ikke bare en rar tanke – det er en uundgåelig forudsætning.

I hvert fald, hvis man vil vinde.

75 Jeg står ikke blot her som en taler, men som en historie. Som en pige, der voksede op med en bold ved fødderne og drømme i hjertet – men også som én, der blev fortalt, at jeg ikke hørte til.

80 Jeg står her i dag, fordi jeg tror på, at vi kan skabe forandring, og jeg tror på at vi kan skabe et vinderhold. For sejren starter med os – med jer.

Når vi går herfra i dag, skal vi ikke kun have hørt de her ord, men følt dem. For sporten er mere end spillet. Det er en kamp for retfærdighed. For lighed. For frihed. Og den kamp er værd at kæmpe uanset hvem man er.

85 Tak.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

90 **Kildetype**

Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale

Relateret

95 Frederikke Slotsagers tale ved arrangementet "Menneskerettighedstaler i Operaen" 9. december 2024

Louise Holcks tale ved åbningen af arrangementet "Menneskerettighedstaler i Operaen" 9. december 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/nagin-ravands-tale-ved-arrangementet-menneskerettighedstaler-i-operaen>

100